

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

23 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ursache Petru,

judcători – Timofti Vladimir și Alerguș Constantin,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Valuța Vladimir în numele inculpatului Damaschin Oleg, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Damaschin Oleg Gheorghe, născut la 13 decembrie 1982, originar din s. Suvorovo, r-l Vulcănești, domiciliat în s. Tătărești, r-l Strășeni.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 16.09.2011 - 28.05.2015 (prima instanță);
2. 09.07.2015 - 25.09.2015 (instanța de apel);
3. 23.12.2015 - 23.03.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Strășeni din 28 mai 2015, Damaschin Oleg a fost condamnat în baza art. 45, 188 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal, la 9 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Damaschin Oleg la începutul lunii noiembrie a anului 2010, prin intermediul convorbirilor telefonice l-a instigat pe Ciocan Mihail (în privința căruia există decizie irevocabilă de condamnare din 15.09.2011 (f.d. 160-162, vol. I)), să comită o infracțiune. Astfel, Damaschin Oleg, după ce l-a convins pe Ciocan Mihail să comită atacul tâlhăresc asupra cet. Vîlcu Olga, i-a explicat lui Ciocan Mihail planul comiterii infracțiunii date, totodată solicitându-i acestuia să atragă și altă persoană.

Ulterior, după ce Ciocan Mihail, conform planului lui Damaschin Oleg și la

indicația acestuia, l-a instigat pe Raileanu Maxim, (în privința căruia există decizie irevocabilă de condamnare din 15.09.2011 (f.d. 160-162, vol. I)), conform înțelegerii prealabile și de comun acord cu ultimul, la data de 12.11.2010, în jurul orei 23:00, s-au deplasat la casa cet. Vîlcu Olga, situată în satul Tătărăști, raionul Strășeni, unde prin fereastra deschisă, prin acces liber ambii au pătruns în locuința ultimei de unde au sustras o icoană la prețul de 1000 lei, după care la indicația lui Damaschin Oleg au rămas în locuința menționată în așteptarea automobilului.

A doua zi, la data de 13.11.2010, în jurul orei 08:00, Raileanu Maxim împreună cu Ciocan Mihail, de asemenea la indicația lui Damaschin Oleg și-au confecționat măști din maiouri și avînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane prin atac tîlhăresc, după ce îmbrăcaseră pe cap măștile, au atacat-o pe Vîlcu Olga, care intrase în odaia unde se aflau ei și aplicînd violență fizică asupra acesteia, au legat-o cu șireturi la mîini și picioare.

Ulterior, după ce Raileanu Maxim plecase în altă odaie și stătea de pîndă, Ciocan Mihail, la indicația lui Damaschin Oleg, amenințînd-o pe Vîlcu Olga cu cuțitul de bucătărie, a tăiat-o pe aceasta cu acel cuțit la antebrațul stîng, apoi, electrocutînd-o cu fire electrice și în mod agresiv a cerut bani în sumă de 3000 Euro, dar pe motiv că, Vîlcu Olga nu deținea așa sumă de bani, Raileanu Maxim împreună cu Ciocan Mihail au sustras din locuința ultimei icoana cu chipul Maicii Domnului, la prețul de 1000 lei, astfel cauzînd părții vătămate o daună materială considerabilă în sumă totală de 1000 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Valuța Vladimir în numele inculpatului Damaschin Oleg, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Damaschin Oleg să fie achitat.

În argumentarea apelului apelantul a invocat că:

- declarațiile părții vătămate Vîlcu Olga și a martorilor Ciocan Mihail și Raileanu Maxim infirmă vinovăția inculpatului Damaschin Oleg;

- pe parcursul urmăririi penale și cercetării judecătorești vinovăția lui Damaschin Oleg în săvîrșirea atacului tîlhăresc n-a fost demonstrată;

- instanța de fond și-a bazat hotărîrea de condamnare pe presupuneri, fără a se face o analiză multilaterală a tuturor probelor, a legăturii dintre ele și lipsește concluzia instanței în ceea ce privește acceptarea unor probe și, respectiv respingerea altora.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2015 a fost respins ca nefondat apelul declarat și a fost menținută sentința.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia, că inculpatul Damaschin Oleg a săvîrșit infracțiunea imputată lui.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectîndu-se prevederile art.

101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Necătînd la faptul că inculpatul Damaschin Oleg nu și-a recunoscut vinovăția, vina acestuia se dovedește integral de probele acumulate la cauza penală, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele și combat declarațiile date de inculpat care prezintă o modalitate de apărare a sa, cu scopul de a fi exonerat de răspundere penală.

Astfel, instanța de apel a analizat următoarea sistemă de probe, care confirmă vinovăția inculpatului Damaschin Oleg, cum ar fi : declarațiile părții vătămate Vîlcu Olga; declarațiile martorului Vasian Vera; declarațiile martorului Ciocan Mihail și declarațiile acestuia făcute la faza urmăririi penale fiind audiat în calitate de învinuit.

Prin urmare, instanța de apel consideră că instanța de fond just a apreciat critic declarațiile martorului Ciocan Mihail depuse în instanța de judecată, apreciind ca veridice declarațiile martorului depuse în cadrul urmăririi penale. Acest fapt se explică prin aceea, că martorul este în relații de prietenie cu inculpatul și nu dorește ca acesta să fie privat de libertate. Se impune concluzia, că acest martor, după audierea acestuia de către organul de urmărire penală pînă la audierea acestuia în instanța de judecată a fost evident influențat pentru a depune în instanță mărturii favorabile inculpatului.

La fel, instanța de apel și-a întemeiat concluzia și în baza probelor scrise, acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în ședința de judecată și anume:

- procesul-verbal de cercetare la fața locului și foto-tabelele din 13.11.2010, prin care s-a stabilit locul unde s-a comis infracțiunea asupra părții vătămate Vîlcu Olga (f.d. 13-23, vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 377 din 13.11.2010, prin care s-a constatat că, Vîlcu Olgăi i-au fost cauzate plagă tăiată la antebrațul stîng, echimoze pe mîini și picioare, combustie termică la pavilionul urechii stîngi - marca electrică, care se califică ca vătămări corporale ușoare, cu dereglarea sănătății de scurtă durată (f.d. 34, vol. I);

- procesul-verbal de verificare a declarațiilor din 07.02.2011, cu participarea lui Ciocan Mihail și foto-tabela anexată la acest proces-verbal, ultimul a indicat locul unde a fost comisă infracțiunea și alte circumstanțe descrise de el în declarațiile date în calitate de bănuit, care confirmă săvîrșirea atacului tîlhăresc (f.d. 45-51, vol. I);

- procesul-verbal de verificare a declarațiilor din 07.02.2011, cu participarea minorului Raileanu Maxim și foto-tabela anexată la acest proces-verbal, ultimul a indicat locul unde a fost comisă infracțiunea și alte circumstanțe descrise de el în declarațiile date în calitate de bănuit (f.d. 38-42, vol. I);

- procesul-verbal de examinare a telefonului mobil, ridicat la data de 08.02.2011 de la Ciocan Mihail, fiind examinate mesajele de intrare la acel telefon s-a stabilit informația care relevă faptul comiterii atacului tîlhăresc asupra lui Vîlcu Olga,

accesînd rubrica mesaje, mesaje primite, este un mesaj de la numărul +37369079473, despre care Ciocan Mihail a indicat că este de pe telefonul mobil a lui Damaschin Oleg, textul mesajului dat demonstrează faptul că, au fost primite indicații amănunțite cu privire la săvîrșirea atacului tîlhăresc (f.d. 52-54, vol. I);

- procesul-verbal de examinare a descifrărilor telefonice de intrare-ieșire, care demonstrează faptul că pe numărul de mobil care-i aparținea lui Damaschin Oleg a fost telefonat de nenumărate ori, purtînd discuții îndelungate (f.d. 55-62, 66-69, vol. I);

- conținutul sentinței Judecătorei Strășeni din 26 mai 2011, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2011 (f.d. 159-162, vol. I).

Astfel, instanța de apel a statuat că instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc fără echivoc vinovăția inculpatului Damaschin Oleg în săvîrșirea infracțiunii prevăzute la art. 45, 188 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal, potrivit elementelor constitutive: *tîlhărie, adică instigarea și organizarea atacului săvîrșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate, precum și amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, săvîrșită de mai multe persoane mascate, prin pătrundere în locuință, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Totodată, instanța de apel a menționat că participarea inculpatului Damaschin Oleg la săvîrșirea infracțiunii prevăzute la art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal se confirmă prin sentința Judecătorei Strășeni din 26 mai 2011, menținută prin decizia definitivă a Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2011, prin care s-a constatat că Ciocan Mihail și Raileanu Maxim au săvîrșit infracțiunea de tîlhărie prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal la instigarea și indicația unei persoane nestabilite de către organul de urmărire penală pe nume „Oleg” (f.d. 159-162, vol. I).

Prin urmare, instanța de apel a atenționat asupra declarațiilor lui Ciocan Mihail oferite în cadrul urmăririi penale, în care comunica faptul că „anume Damaschin Oleg cu care a prietenit un an și jumătate, ultimul aflîndu-se în penitenciarul din Brănești și avînd nevoie de bani, l-a instigat pe Ciocan Mihail la sustragerea unei icoane valoroase pe care urma să i-o transmită lui Oleg în schimbul a 200 euro. A menționat că Damaschin Oleg a organizat totul sînd în închisoare și a dirijat toate acțiunile lui Ciocan Mihail și Raileanu Maxim prin intermediul telefonului mobil” (f.d. 43-44, vol. I).

Instanța de apel a conchis, că probele expuse supra dovedesc în întregime vinovăția inculpatului Damaschin Oleg în comiterea infracțiunii incriminate și careva temei de a pune la îndoială veridicitatea probelor enumerate nu se atestă, deoarece în obținerea lor au fost respectate normele de procedură penală, probele

combătînd incontestabil declarațiile inculpatului. Instanța de fond, just a stabilit categoria și termenul pedepsei penale, ținînd cont de prevederile art. 7, 61 și 75 Cod penal, ce determină scopul pedepsei penale, de corijare a infractorului, întru prevenirea comiterii de către acesta a altor infracțiuni și corect a apreciat circumstanțele cauzei, constatînd că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar stabilindu-i o pedeapsă privativă de libertate.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Valuța Vladimir în numele inculpatului Damaschin Oleg, invocînd temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8), 12) Cod procedură penală, prin care solicită casarea hotărîrilor adoptate și dispunerea achitării inculpatului.

În recursul declarat recurentul a indicat următoarele motive:

- partea vătămată Vîlcu Olga în ședințele de judecată a declarat că Damaschin Oleg n-a fost niciodată la ea în casă și nu putea cunoaște unde se află icoana sustrasă, despre icoana și alte lucruri aveau informație persoanele care au sustras bunurile în octombrie pînă la furt;

- martorii Railean Maxim și Ciocan Mihail au relatat instanței că Damaschin Oleg nu le-a indicat să sustragă bunuri de la Vîlcu Olga, să confecționeze măști, să atace partea vătămată;

- pe parcursul urmăririi penale și cercetării judecătorești vinovăția inculpatului Damaschin Oleg în săvîrșirea atacului tîlhăresc n-a fost demonstrată, iar potrivit art.8 al. (3) Cod procedură penală, stipulează că concluziile despre vinovăția persoanei de săvîrșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri;

- instanța de fond și-a bazat hotărîrea de condamnare pe presupuneri fără a se face o analiză multilaterală a tuturor probelor, a legăturii dintre ele, și lipsește concluzia instanței în ceea ce privește acceptarea unor probe și, respectiv respingerea altora.

5.1. La recursul ordinar declarat de avocatul Valuța Vladimir în numele inculpatului Damaschin Oleg, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 11 Cod de procedură penală, a depus referință procurorul Crijanovschi Serghei, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, deoarece potrivit art. 430 Cod de procedură penală recurentul este obligat să indice temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauză, care este eroarea de drept comisă de instanță ce duce la casarea hotărîrii. Astfel, recurentul solicită reaprecierea probelor, considerînd că nu au fost respectate prevederile art.101 Cod de procedură penală. Procurorul mai menționează că din materialele cauzei rezultă că la examinarea cauzei instanța de apel a dat eficiență prevederilor art. 93-101, 26-27 Cod de procedură penală și în baza probelor acumulate just a reținut starea de fapt și de drept, fiind încadrate acțiunile inculpatului în baza art. 45, 188 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate de recurent, ținînd seama de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal conchide că acesta este vădit

neîntemeiat din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de curțile de apel ca instanțe de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Potrivit textului recursului, recurentul invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazurile în care nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Colegiul penal, verificând argumentele recursului, în raport cu actele cauzei și decizia instanței de apel care este recurată, constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu exigențele stipulate exhaustiv în art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la respingerea apelului declarat de avocatul Valuța Vladimir în numele inculpatului Damaschin Oleg.

La fel, Colegiul penal reține că, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, ajungând la concluzia corectă de menținere a sentinței instanței de fond care este expusă desfășurat și argumentat în pct. 4.1. din prezenta decizie.

Or, în fapt, hotărârile instanțelor ierarhic inferioare corespund tuturor prevederilor legii de procedură penală, iar instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de avocatul Valuța Vladimir în numele inculpatului Damaschin Oleg în apel, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată, la caz, de respingere a apelului declarat, pronunțând o hotărâre legală.

Asupra celor constatate se impune și mențiunea invocată de recurent în cererea de recurs cu privire la faptul că *„instanța de fond și-a bazat hotărârea de condamnare pe presupuneri fără a se face o analiză multilaterală a tuturor probelor, a legăturii dintre ele, și lipsește concluzia instanței în ceea ce privește acceptarea unor probe*

și, respectiv *respingerea altora*”, care ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanței de fond și apel.

Prin urmare, Colegiul penal reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Așadar, pornind de la temeiul invocat de recurent: pct. 8) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul relevă că, potrivit dispoziției punctului respectiv: „hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii”, însă acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea cauzei, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de către recurent.

La acest capitol se remarcă că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

În acest aspect, Colegiul penal verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului constată că, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Damaschin Oleg în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 45, 188 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal să fie justă și întemeiată, existînd atât latura obiectivă, cât și subiectivă a infracțiunii, precum și cerințele legale față de subiect, care sunt întrunite în speța dată.

Lecturînd textul recursului, Colegiul penal constată că recurentul mai indică și temeiul prevăzut de pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când faptei i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Așadar, Colegiul penal reține că potrivit prevederilor legale și practicii judiciare constante, pentru verificarea existenței temeiului menționat, instanța de recurs trebuie să țină seama de fapta săvîrșită, cum aceasta a fost stabilită de către prima instanță și de către instanța de apel, și să supună unui control riguros încadrarea juridică a faptelor stabilite, verificînd dacă acestea au fost încadrate corect potrivit normei penale.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărîrea judecătorească.

În viziunea Colegiului penal, în prezenta speță temeiul invocat de către recurent nu este incident ca motiv de casare a hotărârilor judecătorești atacate, deoarece fapta imputată inculpatului este prevăzută de legea penală ca infracțiune și anume conform art. 45, 188 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal, conform indicilor - *tîlhărie, adică instigarea și organizarea atacului săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate, precum și amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, săvârșită de mai multe persoane mascate, prin pătrundere în locuință, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Astfel, Colegiul penal conchide că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dînd faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Prin urmare, în prezenta speță nu a fost constatat prezența temeiului de la pct. 12 alin. (1) art.427 Cod de procedură penală, invocat de recurent în recursul declarat.

Cu referire la motivele invocate de recurent, precum că, „pe parcursul urmăririi penale și cercetării judecătorești vinovăția inculpatului Damaschin Oleg în săvîrșirea atacului tîlhăresc n-a fost demonstrată, iar potrivit art.8 al. (3) Cod procedură penală, stipulează că concluziile despre vinovăția persoanei de săvîrșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri”, Colegiul penal, îl consideră unul declarativ și arbitrar, deoarece din materialele cauzei rezultă că sunt suficiente probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice, care confirmă vinovăția inculpatului Damaschin Oleg, cum ar fi :

- declarațiile părții vătămate Vîlcu Olga, care fiind audiată în ședința instanței de fond a declarat că, susține declarațiile care sunt anexate la materialele dosarului și a concretizat că, anterior de cazul dat, la ea în casă au mai fost săvîrșite două furturi, însă, ea nu le-a denunțat la poliție. În perioada acelor două furturi Damaschin Oleg era acasă și prin telefon le-a dirijat acțiunile complicelor săi, însă, când s-a petrecut cazul dat, inculpatul Damaschin Oleg era arestat. Persoanele care au intrat la ea, adică Ciocan Mihail i-a comunicat că, împreună cu Damachin Oleg au ispășit pedeapsa în penitenciarul de la Brănești, și anume Damaschin Oleg prin telefon a dirijat acțiunile sale și i-a spus unde se află icoana sustrasă și i-a mai comunicat că, partea vătămată Vîlcu Olga este mătușa lui Damaschin Oleg și are trei copii plecați peste hotarele țării. Ciocan Mihail și Railean Maxim au declarat că, prima dată au fost în satul Tătărești, r-nul Strășeni, însă, amprentele acestora au fost găsite la fața locului, adică în casă la Vîlcu Olga;

- declarațiile martorului Vasian Vera, care fiind audiată în ședința instanței de fond a declarat că, într-o zi de sîmbătă, în jurul orelor 10:00, împreună cu nora sa Gratii Victoria și nepoata Gratii Cristina s-au pornit la cumnata sa Vîlcu Olga, în satul Tătărești, r-nul Strășeni. Cînd au ajuns acasă la Vîlcu Olga, aceasta nu era

acasă, acasă fiind doar nepoata acesteia Cazacu Ruslana, care le-a comunicat că nu știe unde poate fi Vîlcu Olga. La un moment dat, în ogradă a apărut Vîlcu Olga, ea era legată la mâini și picioare. Apoi a anunțat poliția, ulterior, a venit poliția din mun. Chișinău și din orașul Strășeni și au documentat cazul dat;

- declarațiile martorului Ciocan Mihail, care fiind audiat în ședința instanței de fond a declarat că, nu susține declarațiile depuse în ședința de judecată în calitate de inculpat, nu susține declarațiile depuse în privința lui Damaschin Oleg din considerentul că, Ciocan Mihail la momentul când dădea declarații se gândea că, dacă o să dea vina pe Damaschin Oleg, pe el îl vor libera de răspunderea penală. A concretizat că, cu Damaschin Oleg a făcut cunoștință în sectorul Botanica, orașul Chișinău, prin intermediul verișoarei sale Tamara, ulterior, a vorbit cu ultimul la telefon referitor la niște materiale de construcție. Fiind împreună cu Raileanu Maxim în autobusul care circulă pe ruta Tătărești-Chișinău a auzit cum Vîlcu Olga spunea că are bunuri în casă. Seara, împreună cu Răileanu Maxim s-au întors cu același autobuz în satul Tătărești împreună cu Vîlcu Olga și au pătruns în casa acesteia. Apoi, cu lucrurile sustrase de la Vîlcu Olga au ieșit la traseul Chișinău - Ungheni și au plecat în direcția orașului Chișinău;

- fiind audiat ca învinuit în cadrul urmăririi penale, Ciocan Mihail a depus alte mărturii. Acesta, la urmărirea penală a explicat, că în anul 2004 a făcut cunoștință cu prietenul verișoarei sale Calciu Tamara, care se numește Damaschin Oleg, alias „Cobra”, care este locuitor al sat. Tătărești, r-nul Strășeni. Cu acesta a prietenit aproximativ 1,5 ani, după care cu el nu a mai vorbit mult timp, în luna noiembrie 2010 a fost telefonat la telefonul său mobil cu nr. 069340799 de către Damaschin Oleg, de pe ce număr a fost telefonat nu poate comunica, deoarece a fost telefonat de ultimul de pe diferite numere. Fiind telefonat de Damaschin Oleg, care i-a comunicat că se află în penitenciarul din satul Brănești, este închis și are nevoie de bani rugându-l să-l ajute. Întrebându-l cum poate să-l ajute, Damaschin Oleg i-a comunicat că, este necesar să mai ia vreun prieten și să meargă în s. Tătărești, r-nul Strășeni acasă la o mătușă de a sa și el le va spune de unde să sustragă o icoană care costă în jur la 34 mii euro, pe care urma să i-o transmită ulterior lui Damaschin Oleg, iar după ce o va vinde i-a promis că le va da și lor a câte 2000 euro la fiecare. La fel Damaschin Oleg i-a comunicat că trebuie să sustragă plapume și cafea. Timp de patru zile acesta îl telefona și îi spunea cum trebuie să facă totul. Peste patru zile de la primul sunet a lui Damaschin Oleg a mers la vecinul și prietenul său Raileanu Maxim, căruia i-a propus să meargă cu el, la ce acesta a căzut de acord și peste două zile împreună cu Raileanu Maxim au plecat în s. Tătărești, r-nul Strășeni. Ambii sau deplasat conform indicațiilor date prin telefon de către Oleg Damaschin care permanent ținea legătura cu ei. Au ajuns la casa indicată de Damaschin Oleg, au sărit peste gard prin locul indicat tot de ultimul și prin geamul la fel indicat de acesta, au intrat ambii în casă, unde în curtea respectivă mai era o casă, însă Damaschin Oleg le-a comunicat că unde vor intra este casa cea veche și nu doarme nimeni. Intrând în

casă, cu lumina de la telefon căutau în locurile indicate de Damaschin Oleg, care vorbea permanent cu ei prin telefon. Au găsit icoana într-un dulap între niște ștergere, într-o geantă găsită în casă au încărcat pachete cu cafea și în altă geantă au luat o plapumă care era așternută pe un pat. După ce au luat lucrurile respective Damaschin Oleg le-a spus să aștepte până în jurul orelor 05:00, că după ei va veni un automobil, în jurul orelor 06:00 de pe telefonul său i-a dat un bip lui Damaschin Oleg și acesta ia telefonat înapoi, l-a întrebat de ce nu vine mașina și acesta a spus să mai aștepte că va veni. După cele vorbite, Damaschin Oleg i-a scris mesaj să mai aștepte și dacă va veni stăpâna, adică nana lui să o lege și să aștepte în continuare. După asta și-a improvizat din maioul său o mască pe față, la fel a făcut și Raileanu Maxim, apoi ambii stăteau și așteptau, în jurul orelor 08:00 în casă a intrat o doamnă în vârstă, atunci el cu Raileanu Maxim de la spate i-a astupat gura, iar Raileanu Maxim ochii, după care au trântit-o la pământ și de la o pereche de adidași au luat șireturile și i-a legat mâinile și picioarele, iar gura i-au legat-o cu o cârpă găsită în casă. După aceasta ambii au târât-o în altă odaie și au pus-o la pământ, apoi au luat doar icoana într-un rucsac la fel găsit în casă și prin geam au ieșit și au plecat din casă. Au ajuns în Chișinău la verișoara sa, Calciu Tamara. Peste aproximativ o săptămână a fost telefonat de Damaschin Oleg care i-a spus să plece în sectorul Ciocana, din mun. Chișinău că acolo se va întâlni cu o persoană căreia îi va transmite icoana. La Ciocana pe bulevardul Mircea cel Bătrân stătea pe un scaun după cum i-a spus Damaschin Oleg, unde s-a apropiat o domnișoară și a spus că este prietena ultimului, dar nu s-a prezentat cum o cheamă și atunci i-a transmis acesteia icoana. Peste o perioadă Damaschin Oleg i-a scris mesaje prin care îi cerea să-i ducă de mâncare la penitenciar, dar de icoană nu i-a mai spus nimic.

- procesul-verbal de examinare a telefonului mobil, ridicat la data de 08.02.2011 de la Ciocan Mihail, fiind examinate mesajele de intrare la acel telefon, unde s-a stabilit informația care relevă faptul comiterii atacului tâlhăresc asupra cet. Vîlcu Olga, accesînd rubrica mesaje, mesaje primite, este un mesaj de la numărul +37369079473, despre care Ciocan Mihail a indicat că este de pe telefonul mobil a lui Damaschin Oleg, textul mesajului dat demonstrează faptul că, au fost primite indicații amănunțite cu privire la săvârșirea atacului tâlhăresc (f.d. 52-54, vol. I);

- procesul-verbal de examinare a descifrărilor telefonice de intrare-ieșire, care demonstrează faptul că pe numărul de mobil care-i aparținea lui Damaschin Oleg a fost telefonat de nenumărate ori, purtînd discuții îndelungate (f.d. 55-62, 66-69, vol. I);

Referitor la motivul invocat de recurent, precum că : „*martorii Railean Maxim și Ciocan Mihail au relatat instanței că Damaschin Oleg nu le-a indicat să sustragă bunuri de la Vîlcu Olga, să confecționeze măști, să atace partea vătămată*”, Colegiul penal îl consideră unul neîntemeiat, deoarece martorii în cauză în cadrul urmăririi penale și în ședințele de judecată în cauza lor au declarat că inculpatul Damaschin Oleg le-a indicat de unde și de la cine să sustragă bunuri și că anume el

i-a instigat și el a organizat infracțiunea comisă de ei împreună.

Cu referire la argumentul adus de recurent precum că „*partea vătămată Vîlcu Olga în ședințele de judecată a declarat că Damaschin Oleg n-a fost niciodată la ea în casă și nu putea cunoaște unde se află icoana sustrasă, despre icoana și alte lucruri aveau informație persoanele care au sustras bunurile în octombrie pînă la furt*”, Colegiul penal consideră argumentul dat ca o modalitate de apărare a sa, cu scopul de a fi exonerat de răspundere penală, or, în ședința de judecată a instanței de apel partea vătămată a declarat că „*eu consider că Damaschin cunoștea unde se află icoana. Un alt băiat mi-a comunicat că el a intrat în casă cu Damaschin*”(f.d.141, vol. II).

Astfel, nu s-au confirmat în instanța de recurs temeiurile pentru recurs invocate – pct. 8), 12) alin. (1) art.427 Cod de procedură penală și recursul ordinar declarat de către avocatul Valuța Vladimir în numele inculpatului Damaschin Oleg urmează a fi declarat inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Valuța Vladimir în numele inculpatului Damaschin Oleg, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Damaschin Oleg Gheorghii**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **21 aprilie 2016**.

Președinte

Ursache Petru

Judecătorii

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin